Poznań, dnia 29 sierpnia 1947 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 24

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

243
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 5 lipca 1947 r.

o zwalczaniu wścieklizny u zwierząt.

Ze względu na obecny stan wścieklizny u zwierząt na obszarze województwa poznańskiego, na zasadzie postanowień art. 108, pkt. 1 lit. a, rozporządzenia Prezydenta Rzeczpospolitej Polskiej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz adminstracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) i art. 16 lit. 1, 70 i 93 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16 kwietnia 1938 (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245), oraz przepisów § 331 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45 z roku 1933), zgodnie z reskryptem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4. 6. 1947 Nr Wet. /2-I-10/34, zarządzam co następuje:

§ 1.

a) We wszystkich gminach na obszarze województwa poznańskiego muszą być wszystkie psy w wieku ponad 2 miesiące znakowane, t. j. stale opatrzone znaczkiem rozpoznawczym (płytką metalową na obrożach lub na szorkach), umożliwiającym ustalenie ich posiadacza (właściciela).

b) Rejestrację psów, której koszty ponoszą gminy, obowiązane są prowadzić Zarządy Gminne (Miejskie) w specjalnie na ten cel założonych księgach — gromadami, a w dużych miastach — Starostwami Grodzkimi lub Komisariatami Milicji Obywatelskiej.

W księdze tej, której wzór załącza się, Zarządy Gminne obowiązane są prowadzić rejestr wszystkich psów, w wieku ponad 2 miesiące, znajdujących się na obszarze danej gminy, oraz utrzymywać je w dokładnej ewidencji.

c) Właściciele (posiadacze) psów obowiązani są zgłaszać w ciągu 2 tygodni w dotyczącym Urzędzie Gminnym o każdej zmianie (sprzedaż, kupno, padnięcie, zabicie, zaginięcie) zachodzącej w stanie ich psów ponad 2 miesiące wieku, znajdujących się w ich posiadaniu, podając dokładny opis psa (rasa, płeć, maść, wiek i t. p.).

Dane te winny być odnotowane w rubryce „Uwagi", celem stałego uaktualnienia rejestru psów. Przy zgłaszaniu do rejestru psa, pochodzącego z innej gminy (innego terenu) należy do księgi rejestracyjnej dołączyć odpis rejestracji z poprzedniego urzędu rejestracyjnego, celem zapewnienia ciągłości ewidencji.

§ 2.

Oznakowanie psów polega na trwałym umocowaniu do obroży (szorka) znaku rejestracyjnego, który to znak z obrożą pies winien stale nosić.

Na znaku rejestracyjnym musi być uwidoczniona nazwa powiatu (gminy), numer rejestracyjny i rok rejestracji. Znak rejestracyjny musi być co rok zmieniony.

Znaczki rejestracyjne dostarcza za opatą właścicielom (posiadaczom) psów właściwy Zarząd Gminny.

W razie zagubienia znaczka rozpoznawczego właściciel (posiadacz) psa winien zwrócić się do zarządu swej gminy z wnioskiem o wydanie nowego znaczka rozpoznawczego. Zarząd Gminny zanotuje w rejestrze każde wydanie znaczka i zmianę numeru.

§ 3.

Przepisy, odnoszące się oznakowania i rejestracji psów, mają zastosowanie również względem psów ponad 2 miesiące wieku, wprowadzanych na obszar gminy czasowo, jeśli pozostają one na obszarze tej gminy dłużej niż 2 tygodnie.

§ 4.

Zarządy Gminne obowiązane są przeprowadzać co najmniej raz w miesiącu kontrolę dla stwierdzenia, czy wszystkie psy w wieku ponad 2 miesiące, przebywające na obszarze gminy, są zarejestrowane i opatrzone znaczkiem rejestracyjnym (rozpoznawczym).

§ 5.

Na koszty związane z rejestracją psów i akcją zwalczania wścieklizny (art. 93 ust. 2 wyżej powołanego rozporządzenia) Zarządy Gminne mogą ustalić podatek od psów w myśl art. 35 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

§ 6.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie wykluczają możności zastosowania innych, nie stojących z nimi w sprzeczności, środków ochronnych i tłumiących zarazę, przewidzianych w przytoczonych na wstępie przepisach.

§ 7.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej wspomnianego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym przy zastosowaniu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karą aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 10.000,— zł albo jedną z tych kar.

§ 8.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje aż do odwołania.

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr Grosicki,
Wicewojewoda.

Wzór

Lp.	Miejscowość	Nazwisko i imię właściciela psa	Nazwa psa	Płeć	Rok urodz.	Rasa	Maść	Znaki szczególne (ślepy, brak ogona, nacięcie ucha itp.)

Wzór

Rok rejestracji	Nr rejestracyjny	Użytkowość	Podatek uiszczono za rok					Data szczepienia zapobiegawczego w roku					Uwagi
			1947	1948	1949	1950	1951	1947	1948	1949	1950	1951	
1947													
1948													
1949													
1950													
1951													

244

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 sierpnia 1947 r.

w sprawie przymusowego podawania ryb morskich w stołówkach i zakład. gastronomicznych.

Na podstawie art. 2 dekretu z dn. 27. 6. 1946 o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszelkie stołówki i przesiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, zobowiązane są podawać we wszystkie dni tygodnia, co najmniej jedno danie z ryb morskich.

§ 2.

W ustalonych dniach bezmięsnych, stosownie do rozporządz. Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 1. 2. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 68) winne zakłady wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia podawać co najmniej dwa dania z ryb morskich pod różnymi postaciami.

§ 3.

Przedsiębiorstwami przemysłu gastronomicznego w zrozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w § 4 rozp. Ministra Apr. i Handlu z dnia 23. 2. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 83) za wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w § 4 ust. 3 i 4.

§ 4.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, podlegają karze z art. 8 ust. 1 dekretu z dnia 27. 6. 1946 o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217).

Wojewoda:
(—) St. Brzeziński.

245

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 sierpnia 1947 r.

dot. szkół kucia koni upoważnionych do przeprowadzania egzaminów i wydawania świadectw na podkuwaczy.

Podaję do wiadomości, że na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1 października 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 801) czynne są na terenie tut. województwa następujące szkoły kucia koni, upoważnione do przeprowadzenia egzaminów i wydawania świadectw na podkuwaczy:

Powiatowa Szkoła Kucia Koni w Gnieźnie, przy ul. 3 Maja 3;

Powiatowa Szkoła Kucia Koni w Lesznie, przy ul. Narutowicza 9;

Powiatowa Szkoła Kucia Koni w Krotoszynie, przy ul. Koźmińskiej 17;

Powiatowa Szkoła Kucia Koni w Gorzowie, przy ul. Młyńskiej 11.

W związku z tym, kandydaci na podkuwaczy, odpowiadający warunkom zawartym w § 4 wyżej cytowanego rozporządzenia a mianowicie, którzy:

a) ukończyli co najmniej 19 lat życia,

b) umieją czytać i pisać,

c) oraz złożyli wymagany w prawie przemysłowym egzamin na czeladnika kowalskiego mogą zgłosić się do jednej z powyższych szkół, celem odbycia kursu dla kandydatów na podkuwaczy koni.

Podanie o przyjęcie do szkoły, kandydaci winni wnosić do kierownika danej szkoły z dołączeniem świadectwa urodzenia, świadectwa złożenia egzaminu na czeladnika, świadectwo zdrowia oraz własnoręcznie napisanego życiorysu.

Czas nauczania w szkole lub na kursie kucia koni trwa od trzech do sześciu miesięcy w zależności od przygotowania kandydata.

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr Radzicki, Wicewojewoda.

246

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO RAWICKIEGO

z dnia 1 sierpnia 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie Tyrakowskiego Ignacego w Jutrosinie, ul. Zdunowska 57, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 8. 27 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 36 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 47 r. Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Tyrakowskiego Ignacego w Jutrosinie, ul. Zdunowska 57. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody miasta Jutrosina.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich

części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczenia ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą p.-różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włącza się gminę Jutrosin.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;

2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świn hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Radomski.

247

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. WRZESIŃSKIEGO

z dnia 11 sierpnia 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącej do 2 Sudeckiego Pułku Czołgów we Wrześni na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dn. 22. 8. 27 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20. 6. 36 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 25. 3. 47 r. Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda w koszarach we Wrześni. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody miasta Wrześni.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można

przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczenia ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą p.-różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włącza się gminy Września-Północ i Września-Południe z wyłączeniem gromad: z gm. Września-Południe: Bardo, Nowawieś Królewska, Neryngowo, Gozdowo, Otoczna. Z gminy Września-Północ: Barczyzna, Noskowo, Stanisławowo, Sędziwojewo.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świn hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według roz-

działu VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Fr. Czermanowicz,
Wicestarosta.

248

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. WRZESIŃSKIEGO

z dnia 16 sierpnia 1947 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w zagrodzie należącej do ob. Kulczaka Józefa w Strzałkowie oraz ob. Stachowiak Pelagii we wsi Unia, gm. Strzałkowo, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dn. 22. 8. 27 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20. 6. 36 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25. 3. 37 r. Nr Wet. 2-III-1/5 zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda ob. Kulczaka Józefa w Strzałkowie oraz zagroda ob. Stachowiak Pelagii we wsi Unia, gm. Strzałkowo. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody osady i wsi Strzałkowo oraz wsi Unia, gm. Strzałkowo.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewa lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza wet. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczenia ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś

drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie i t. p. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy i t. p.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą p.-różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gminę Strzałkowo

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza wet. i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Fr. Czermanowicz,
Wicestarosta.

249

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 26 lipca 1947 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny psów i kotów.

Wobec urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psa na terenie miasta Grodziska, oraz wypadków wścieklizny w powiatach sąsiednich, na podstawie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16. 4. 1938 r., (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) i przepisów §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem tegoż

Ministra z dnia 15. 11. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33) tudzież rozporządzeniem z dnia 20. 6. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam co następuje:

§ 1.

Jako okręg zagrożony wścieklizną ustanawiam cały teren powiatu nowotomyskiego.

§ 2.

Wszystkie psy na terenie powiatu nowotomyskiego mają być dniem i nocą trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzane być mają na smyczy, lub zaopatrzone w pewne kagańce, wykluczające możliwość kąsania.

Zakazuje się swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy w § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzanych, przewożonych i przenoszonych przez teren powiatu.

§ 4.

Psy milicyjne, myśliwskie i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca jedynie w czasie służby milicyjnej, polowania względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wprowadzenie i wywożenie psów i kotów z obszaru zagrożonego jest wzbronione.

§ 6.

W wyjątkowych wypadkach wyprowadzanie (wywożenie) psów lub kotów z obszaru zagrożonego jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem Starosty Powiatowego Nowotomyskiego, po uprzednim uznaniu psa, względnie kota przez powiatowego lekarza weterynaryjnego za niepodejrzanego o wściekliznę.

§ 7.

Psy i koty co do których nie przestrzegano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, będą zabite.

§ 8.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów lub kotów, jak również o każdym podejrzanym wypadku pokąsania przez psa lub kota należy bezzwłocznie zgłosić w Referacie Weterynaryjnym Starostwa Powiatowego Nowotomyskiego, w najbliższym posterunku Milicji Obywatelskiej, lub we właściwym Zarządzie Gminnym.

§ 9.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na zasadzie postanowień art. 98 wyżej wspomnianego rozporządzenia Prezydenta R. P. w trybie administracyjnym, przy zastosowaniu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karą aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 10.000,— zł albo jedną z tych kar.

§ 10.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Holland,
Wicestarosta.

250

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. JAROCIŃSKIEGO

z dnia 12 sierpnia 1947 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psa własności Syka Franciszka z Kotlina tut. powiatu, na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 16. 4. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dn. 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45/33) i z dn. 14 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435) oraz z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawiam obszar zagrożony wścieklizną, do którego wcielam następujące miejscowości: Kotlin, Magnuszewice, Wilcza, Wilczyniec, Wyszki, Twardów, Wola-ks., Racendów, Parzew, Sławoszew, Teodorów, Kurcew, Piekarzew, Orpiszewek, Fabianów, Suchorzew, Zakrzew, Roszkówko, Prusy, Witaszyce.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzone muszą być na smyczy i zaopatrzone w kagańce wykluczające możność kąsania.

Zakazuje się swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów przeprowadzanych (przewożonych i przenoszonych) przez miejscowości wymienione w § 1.

§ 4.

Psy myśliwskie, milicyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, lecz jedynie w czasie polowania, służby milicyjnej względnie strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzenie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów milicyjnych, myśliwskich, inwalidzkich w wypadkach, gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty co do których nie przestrzegano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa lub kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Starostwie, Zarządzie Gminnym względnie Miejskim, Milicji Obywatelskiej, Sołectwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Michalak,
Wicestarosta.

251

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA STOŁ. M. POZNANIA JAKO POWIATOWEJ WŁADZY ADMINISTRACJI OGÓLNEJ

z dnia 30 lipca 1947 r.

w przedmiocie zakazu utrzymywania zwierząt gospodarczych na obszarze miasta Poznania.

Na podstawie § 5 ust. (2) rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1932 w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 408) zarządzam na obszar miasta Poznania co następuje:

§ 1.

Zakazuje się hodowli i trzymania żywego inwentarza jak: bydła rogatego, kóz, świń, owiec, gęsi, kaczek, królików itp.

§ 2.

Wolno trzymać kury i gołębie w małych ilościach, o ile admin. danej nieruchomości wyraża zgodę i lokatorzy tegoż domu nie wnoszą uzasadnionego sprzeciwu. Kury i gołębie muszą być umieszczone w odpowiednich pomieszczeniach wzgl. ogrodzeniach w dostatecznym oddaleniu od zabudowań mieszkalnych.

§ 3.

Trzymanie kur i gołębi w mieszkaniach, w piwnicach, w spiżarniach, w chlewikach zbudowanych bezpośrednio pod oknami mieszkań, w pralniach, na balkonach, na strychach i w ogródkach frontowych jest zakazane.

§ 4.

Zakaz trzymania zwierząt na strychu (§ 3) nie odnosi się do gołębi pod warunkiem, że gołębnik umieszczony na strychu jest zupełnie szczelny i dostatecznie odgrodzony od ogólnego strychu.

§ 5.

Trzymanie koni dozwolone jest jedynie w tych wypadkach, w których właściciele posiadają już zabudowania odpowiadające przepisom budowlanym i sanitarnym.

§ 6.

Postanowienia §§ 1 i 2 nie dotyczą dzielnic miasta o wyraźnym charakterze wiejskim, do których stosują się odpowiednie przepisy budowlane.

§ 7.

Winni przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198), t. j. podlegają karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 30.000,— zł lub jednej z tych kar.

§ 8.

1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1947 r.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne Starosty Grodzkiego w Poznaniu z dnia 15 lutego 1922 r. (Dz. Urz. Woj. z 1922 r. Nr 14, poz. 162).

Prezydent Miasta:
w z.
(—) Klauze,
Wice-Prezydent.

252

OBWIESZCZENIE STAROSTY POW. CZARNKOWSKIEGO

z dnia 11 sierpnia 1947 r.

w sprawie zgłoszenia pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Na podstawie rozp. Ministr. Komunikacji, Admin. Publicznej, Ziem Odzyskanych i Bezpieczeństwa Publicznego (Dz. U. R. P. Nr 38, poz 19 z dnia 21. 5. 1947 r.) w sprawie zgłoszenie pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych zarządzam co następuje:

W celu ujęcia w ewidencje wszystkich zgłoszonych pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wszyscy kierowcy posiadający pozwolenie na prowadzenie pojazdu mechanicznego winni dokonać zgłoszenia w 2-ch jednobrzmiących egzemplarzach z załączeniem 20 zł w gotówce do tut. Starostwa Powiatowego, Ref. Spol. Pol. w terminie do dnia 15 sierpnia 1947 r. Zgłaszającym się kierowcom zostaną doręczone 2 egzemplarze deklaracji do wypełnienia. Otrzymane deklaracje po dokładnym ich wypełnieniu wraz z posiadanym pozwoleniem na prowadzenie pojazdu mechanicznego, należy złożyć w tut. Starostwie Powiatowym, celem potwierdzenia dokonania zgłoszenia.

Deklaracje należy składać w wyżej wymienionym urzędzie w terminie do dnia 15 października 1947 r.

Nie potwierdzone pozwolenia w terminie powyższym tracą ważność. Zgłaszać należy: wszelkie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane przez władze polskie przed 1 września 1939 r.

Wszelkie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydane przez władze polskie po miesiącu lipcu 1944 r.

Nie podlegają potwierdzeniu: pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wydanych przez organizacje i związki zawodowe, przez władze innych państw, lub nawet polskie formacje wojskowe, utworzone poza granicami kraju. Wydane przez władze odrodzonego wojska polskiego, oraz międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, również nie podlegają potwierdzeniu.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) St. Grobelny,
Wicestarosta.

253

OGŁOSZENIE PREZYDENTA STOŁ. M. POZNANIA JAKO STAROSTY GRODZKIEGO

z dnia 14 sierpnia 1947 r.

w sprawie orzeczenia karnego.

Misiorna Leokadia, właścicielka stoiska na Targach Pozn., zam. w/m. ul. M. Focha 141, skazana została orzeczeniem karno-administracyjnym z dn. 5. 7. 47 r. L. dz. II K. 1951/47 na karę grzywny 2000,— zł, z zamianą w razie nieściągalności na areszt zastępczy 20 dni przy równoczesnej konfiskacie 41 ciastek kruchych. Rozporządzenie z dn. 9. 3. 46 w sprawie ograniczenia spożycia wyrobów cukierniczych w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego oraz ograniczenia obrotu handlowego tymi wyrobami (Dz. Świadczeń Rzeczowych Nr 4, poz. 14).

Prezydent Miasta.

254

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W GNIEŹNIE

z dnia 8 sierpnia 1947 r.

w sprawie prawomocnego orzeczenia.

Mistrz rzeźnicki Kazimierz Fischer w Gnieźnie, zamieszkały przy ul. Dąbrówki 8, ukarany został grzywną zł 2.000,— z zamianą na areszt przez 10 dni i ponoszenie kosztów postępowania za to, że w dniu ograniczenia obrotu (w środę), wbrew zarządzeniu władzy, sprzedał mięso i wyroby mięsne.

Zarząd Miejski w Gnieźnie:
w z.
(—) Franciszek Szczerbal,
Wiceprezydent miasta.

255

OGŁOSZENIE STAROSTY POW. KĘPIŃSKIEGO

z dnia 8 sierpnia 1947 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam Helenę Nikodem z Ostrzeszowa, ulica Gen. Sikorskiego, której miejsce pobytu obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Kępińskim, pokój Nr 2 jest do odebrania nakaz karny z dnia 25 lipca 1947 roku Nr K. 603/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Scholl.

256

OGŁOSZENIE STAROSTY POW. ŻNIŃSKIEGO

z dnia 8 sierpnia 1947 r.

w sprawie orzeczenia karnego.

Jagodzki Józef, właściciel przedsiębiorstwa gastronomicznego w Żninie, ul. Śniadeckich 26,

skazany został orzeczeniem karno-administracyjnym z dnia 19 maja 1947 r. Nr K. 222/47 rej. na karę grzywny 10.000,— zł lub 10 dni aresztu za wykroczenie z § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24. 4. 1946 r. w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 121).

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Nowicki, Wicestarosta.

257

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŚREMIE

z dnia 27 marca 1947 r.

dot. miejscowych przepisów sanitarno-porządkowych w mieście Śremie.

Na podstawie art. 43 ust. 1 pkt h ustawy z dnia 22. 3. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294), § 9 rozporządzenia Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 26. 9. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476), wydaje się dla obszaru miasta Śremu następujące szczegółowe przepisy sanitarno-porządkowe:

§ 1.

W zrozumieniu niniejszych przepisów:

1. Za ulicę uważa się chodnik i część jezdni, stanowiącą połowę szerokości ulicy na przestrzeni długości frontu nieruchomości mieszkalnej lub placu niezabudowanego wraz z rynsztokiem i rowami, a przy nieruchomościach znajdujących się bezpośrednio przy placach publicznych pas szerokości 3 metrów licząc od krawędzi chodnika.
2. Za miejsce służące do ogólnego użytku ludności, wzgl. do wspólnego użytku najemców uważa się podwórza, urządzenia podwórzowe, bramy, klatki schodowe, wejścia do suteryn, piwnic, wspólne korytarze, strychy, ustępy ogólne itp.
3. Za nieruchomości mieszkalne uważa się nieruchomości zabudowane domami mieszkalnymi, albo przeznaczonymi na cele biurowe, handlowe lub przemysłowe, lub domami na cele użyteczności publicznej.
4. Za właścicieli nieruchomości mieszkalnych i placów niezabudowanych uważa się osoby, do których w myśl prawa lub umowy należy zarząd tych nieruchomości lub placów.
5. Za miesiące letnie uważa się miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień — za miesiące zimowe pozostałe miesiące.
6. Za sprzątanie ulic uważa się: zamiatanie, usuwanie śniegu, lodu i błota, wyrywanie trawy wyrastającej między brukiem.
7. Przez odzież uważa się pościel, ubiory, dywany, chodniki, narzutki, kilimy, portiery, zasłony, wycieraczki itp.
8. Za śmiecie uważa się niedopałki papierosów, papiery, odpadki gospodarcze, popiół itp.

§ 2.

Miejsca prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do ogólnego użytku najemców, place niezabudowane, oraz ulice winny być stale utrzymane w porządku i czystości.

§ 3.

Ulice i place publiczne należy codziennie do godz. 6.30 w miesiącach letnich, a do godz. 7.30 w miesiącach zimowych starannie zamieść i oczyścić.

Zobowiązani do zamiatania i czyszczenia są właściciele i dzierżawcy wszelkich nieruchomości lub przez nich wyznaczone osoby.

Jako przynależne pod względem zamiatania i czyszczenia do danej nieruchomości są: ścieki i chodniki, położone przed nimi, oraz do nich należąca część (połowa) ulicy wzdłuż całej nieruchomości i placu niezabudowanego.

Przed zamiataniem należy bruk wystarczająco skropić wodą, aby zapobiec wytwarzaniu się kurzu.

W soboty i dni przedświąteczne należy oprócz wyżej wymienionego regularnego czyszczenia ponowić zamiatanie ulic wieczorem między godz. 18 a 19-tą.

Osoby obowiązane do czyszczenia ulic winny usuwać także zielsko wyrastające przed ich nieruchomościami pomiędzy kamieniami brukowymi, w ściekach lub na chodnikach.

Oprócz regularnego czyszczenia ulicy należy wykonać je poza tym:

a) po każdorazowym większym zanieczyszczeniu ulicy, ścieku lub chodnika;
b) po każdorazowym opadzie śnieżnym, zabezpieczając równocześnie ulicę przed gołoledzią;
c) na każdorazowy formalny nakaz władzy milicyjnej lub zarządu miejskiego.

§ 4.

Powierzchnie podwórzy i dziedzińców w nieruchomościach mieszkalnych winny być splanowane i wybrukowane, w szczególności nie mogą na nich być dziury i wyboje. W każdym podwórzu muszą być urządzone ścieki ze spadem dla odprowadzania wód opadowych.

Podwórza, targowiska, zajazdy, stacje postojowe autobusów i dorożek oraz wszelkie zakłady o charakterze użyteczności publicznej winny odpowiadać warunkom przewidzianym w przepisach o urządzeniu tych urządzeń.

§ 5.

1. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być:
   a) śmietnik (zbiornik do śmieci),

b) ustęp ogólny (nie jest wymagany, jeżeli w danej nieruchomości znajdują się ustępy prywatne w każdym mieszkaniu lub na korytarzach),
c) urządzenie do trzepania odzieży.

2. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej nieskanalizowanej winien znajdować się zlew na nieczystości płynne i wody opadowe.
3. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej na której znajdują się pomieszczenia przeznaczone dla koni, bydła lub nierogacizny winny być gnojowiska odpowiadające wymogom art. 255, 256 i 260 prawa budowlanego z późniejszymi zmianami.

§ 6.

Na terenie każdej posesji, która nie jest połączona z miejską siecią wodociągową winna się znajdować studnia przykryta ze stałym naczyniem do nabierania wody.

Odległość studni od granicy sąsiada winna wynosić co najmniej 5 m, zaś od obór, stajni, chlewów itp. oraz gnojówek i dołów ustępowych co najmniej 10 m.

Studnie wspólne mogą być urządzone na granicy działek. Ocembrowanie studni powinno wznosić się ponad poziomem otaczającego terenu co najmniej o 1 m. Grunt na około studni powinien być wybrukowany do odległości 1 m od ocembrowania i posiadać spadek zapewniający odpływ od studni. Studnie zaopatrzone w pompy winny być nakryte, ocembrowanie tych studzien powinno być wzniesione co najmniej 10 cm ponad poziom otaczającego terenu.

§ 7.

1. Śmietnik winien być mocno i szczelnie zbudowany z materiału niepalnego oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę z imadłem szczelnie zamykającą otwór do wyrzucania śmieci.
2. Śmietnik winien być ustawiony w miejscu umożliwiającym wyrzucanie i usuwanie śmieci, a jednocześnie możliwie najdalej oddalony od lokali mieszkalnych i lokali, w których przetwarza się produkty spożywcze.

§ 8.

Do śmietników mogą być składane tylko odpadki gospodarcze i zmiotki wyłącznie w stanie stałym (suchym).

§ 9.

1. Śmietniki winny być opróżnione po napełnieniu ich do $^2/_3$ pojemności.
2. Wszelkie śmietniki winny być po opróżnieniu czysto wymiecione, ruchome zaś zbiorniki metalowe wymyte.

§ 10.

Wywóz śmieci, mierzwy, kości oraz innych odpadków mięsnych winien się odbywać w wczesnych godzinach rannych do godz. 8-mej w wozach szczelnie przykrytych z napisem „Wóz do śmieci".

Wozy do śmieci nie mogą służyć do przewożenia produktów żywnościowych.

§ 11.

1. Śmiecie oraz gruz i ziemia mogą być wywożone i składane do dołów na terenach miejskich przez Zarząd Miejski oznaczonych.
2. Śmiecie winny być układane warstwami grubości do 1 m przysypywanymi warstwami gruzu lub ziemi grubości 20 cm.
3. Właściciele placów niezabudowanych, na których znajdują się doły itp. mogą się ubiegać o wywożenie na te place śmieci przez złożenie podania do Zarządu Miejskiego.
4. Wydane zezwolenie może być cofnięte w wypadku, gdyby wskutek niedostatecznego przysypywania warstw śmieci warstwami gruzu i ziemi okoliczni mieszkańcy byli narażeni na przykre wyziewy.

§ 12.

1. Ścieki podwórzowe dla wód brudnych i opadowych oraz deszczówek winny być połączone z kanalizacją miejską tak, aby nie spływały na ulice.
2. W nieruchomościach mieszkalnych skanalizowanych nieczystości płynne i odpadki kuchenne winny być odprowadzone przez zlew z syfonami do kanalizacji.
3. Zlewy znajdujące się w nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych winne być zaopatrzone w kratę oraz wodne zamknięcie (syfon), które uniemożliwi przedostanie się wyziewów ze zbiorników do mieszkań lub na podwórze. Odpływ spod zlewu winien być odprowadzony do dołu kloacznego, albo do specjalnego zbiornika lub gnojownika.
4. Zlew winien być codziennie przepłukiwany czystą wodą a krata oczyszczone z zatrzymujących się na niej części stałych.

§ 13.

1. Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzania nieczystości znajdujących się na podwórzach nieruchomości mieszkalnych (ustępy ogólne) winny odpowiadać postanowieniom art. 251 prawa budowlanego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.
2. Ustępy ogólne winne być zamykane na klucz, codziennie zmywane wodą. Ustępy służące do użytku domowników winne być przynajmniej raz na tydzień zmywane i czyszczone. Ustępy w instytucjach, przy lokalach publicznych i inne winne być raz na tydzień dezynfekowane.

§ 14.

1. Ustępy na nieruchomościach skanalizowanych winne być połączone z kanalizacją pośrednio przez odpowiednio urządzony filter.
2. Ustępy ogólne w nieruchomościach nieskanalizowanych winne być połączone z dołami kloacznymi.

3. Właścicielom i administratorom nieruchomości nie wolno:
   a) wyłączać urządzenia doprowadzające wodę do ustępów,
   b) zdejmować i usuwać w całości lub w części urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz ustępowych lub doprowadzać do stanu nieużywalności.
4. Utrudniać w jakikolwiek inny sposób korzystanie z wymienionych wyżej urządzeń.

§ 15.

1. Doły ustępowe (kloacze) winne posiadać dno i ściany nieprzepuszczalne i być należycie przewietrzane. Ponadto doły ustępowe powinne być szczelnie zakryte z pozostawieniem odpowiedniego otworu do czyszczenia zaopatrzonego w podwójne szczelne zamknięcie (art. 255 i 256 ust. 3 prawa budowlanego (Dz. U. R. P. Nr 23, uoz. 202 z późniejszymi zmianami).
2. Doły kloacze powinne być urządzone oddzielnie i izolowane od ścian budynku. Odległość dołu ustępowego (kloaczego) od studni winna wynosić co najmniej 10 m i od granicy sąsiada co najmniej 2 m (art. 256 prawa budowlanego Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202 z późniejszymi zmianami).
3. Urządzenie dołów ustępowych (kloaczych) na prywatnych posiadłościach przy ulicy i placu publicznym jest zakazane (art. 257 prawa budowlanego Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.
4. Gnojowniki powinne być nieprzepuszczalne i odpowiednio nakryte (art. 259 i 260 prawa budowl. Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202 z późniejszymi zmianami).

§ 16.

Zawartość dołów kloaczych i innych należy usuwać tylko za pomocą miejskiego taboru asenizacyjnego i tylko w porze od 23 do 6 rano. Zawartość dołów kloaczych można wylewać na pola uprawne i natychmiast zaorać lub w inny sposób dostatecznie ziemią przykryć.

§ 17.

Urządzenia do trzepania odzieży winne być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien mieszkalnych i lokali, w których przetwarza się produkty żywnościowe.

Trzepanie odzieży może się odbywać tylko w godzinach rannych.

§ 18.

1. Podwórza nieruchomości, sienie, ogólne klatki schodowe, dojścia do suteren i piwnic, winne być codziennie czyszczone (zamiatane po uprzednim zwilżeniu w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia kurzu.
2. Bramy, sienie, ogólne klatki schodowe winne być przynajmniej raz w tygodniu myte.
3. Ściany sieni i klatek schodowych winny być malowane przynajmniej do wysokości $1^1/_2$ m farbą olejną i utrzymywane w czystości.

§ 19.

1. Pomieszczenia dla zwierząt gospodarczych (koni, bydła rogatego, nierogacizny itd.) i gnojowiska powinny być urządzone w taki sposób, aby nawóz nie zanieczyszczał terenu przyległego, a w szczególności studni, wyziewy zaś — powietrza.
2. W żadnym wypadku nie jest dozwolone trzymanie nierogacizny, drobiu itp. w budynkach mieszkalnych w piwnicach, sieniach, strychach i balkonach.
3. Zarząd Miejski może wydać zakaz utrzymywania zwierząt gospodarczych w pewnych dzielnicach lub w poszczególnych nieruchomościach w mieście, jeżeli to okaże się konieczne ze względów sanitarno-porządkowych.

§ 20.

Zawartość gnojowisk musi być usuwana na pola uprawne albo tereny na ten cel przeznaczone zgodnie z § 16.

§ 21.

Padlina musi być niezwłocznie a najdalej w ciągu 6 godzin oddana do miejscowego zakładu utylizacyjnego.

§ 22.

Utrzymywanie porządku i czystości miejsc służących do ogólnego użytku ludności w miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców i na placach niezabudowanych należy do właścicieli nieruchomości oraz osób, którym powierzono bezpośrednio utrzymanie czystości i porządku (dozorców wzgl. lokatorów).

Koszty związane z wywozem śmieci, oświetleniem klatki schodowej, utrzymaniem porządku ponoszą właściciele, administratorzy i lokatorzy solidarnie.

§ 23.

Zaopatrywanie nieruchomości mieszkalnych w urządzenia wskazane w § 5 należy do właścicieli nieruchomości.

§ 24.

Drzwi i otwory higieniczne wychodzące na ulice wzgl. podwórza nie mogą być okładane ani zatykane na zewnątrz mierzwą, słomą lub szmatami itp. Okna piwnic należy stale utrzymywać we wzorowej czystości a świetliki okien nakryć kratami i utrzymywać je stale w czystości.

§ 25.

Adiacenci rowów odpływowych, położonych w obrębie miasta Śremu zobowiązani są rowy płynące przez ich grunta wzgl. graniczące z ich gruntami utrzymywać w takim stanie, ażeby woda miała normalny odpływ. W szczególności należy rowy na wiosnę każdego roku gruntownie

wyczyścić, pogłębić i wyszlamować, zaś brzegi rowów wzmocnić zgodnie z przepisami ustawy wodnej.

Zabrania się wpuszczania do rowów, stawów mierzwy (gnojówki), która by wodę zanieczyszczała i powodowała szkodliwe wyziewy.

§ 26.

Na ulicach i placach poza zwykłym czasem targowym nie wolno urządzać miejsc sprzedaży i handlu. Zezwolenia specjalne wydaje Zarząd Miejski.

§ 27.

Pranie, płókanie bielizny, czyszczenie naczyń przy hydrantach, wypalanie wzgl. uszczelnianie naczyń za pomocą siarki lub smoły, suszenie bielizny na ulicach, placach i trawnikach jest zakazane.

Zakazane jest również gotowanie smoły na ulicach i placach, oraz gaszenie wapna, jak również podkuwanie koni.

§ 28.

Urządzanie przedsięwzięć rozrywkowych (wykonywanie muzyki sposobem okrężnym itp.) dopuszcalne jest w mieście Śremie jedynie po podwórzach za uprzednią zgodą Zarządu Miejskiego oraz właściciela nieruchomości w godzinach od 10 do 18-tej dni roboczych.

Nie wolno wykonywać przedsięwzięć rozrywkowych na podwórzach urzędów instytucji i szkół, jak również w zakładach, na ulicach i placach publicznych.

§ 29.

Zwierzęta wolno przepędzać ulicami miejskimi jedynie powiązane i pod nadzorem odpowiedniej ilości poganiaczy, zapewniających w zupełności, że zwierzęta te nie uszkodzą drzew przydrożnych, oraz innych urządzeń znajdujących się na ulicy i nie zagrożą bezpieczeństwu. Chodnikami i trawnikami w żadnym wypadku nie wolno pędzić zwierząt. Zwierząt domowych w szczególności drobiu nie wolno wypuszczać na ulice i place publiczne.

Karmienie zwierząt roboczych na ulicach i placach publicznych sposobem zanieczyszczającym te miejsca jest wzbronione.

§ 30.

Psów nie należy samowolnie wypuszczać na ulicę, właściciele zaś zobowiązani są dopilnować, by ich psy przez szczekanie lub wycie nie zakłócały spokoju nocnego, w przeciwnym wypadku Zarząd Miejski może na koszt właściciela zarządzić usunięcie psa.

§ 31.

Plakatowanie, rozlepianie, rozwieszanie, przybijanie lub rozmieszczanie w inny sposób wszelkiego rodzaju obwieszczeń, wezwań, afiszów itp. dozwolone jest tylko na specjalnie do tego celu przeznaczonych słupach ogłoszeniowych lub innych urządzeniach reklamowych za uprzednim zezwoleniem Zarządu Miejskiego.

Plakaty umieszczone wbrew powyższym przepisom podlegają niezwłocznemu usunięciu na koszt winnych.

§ 32.

Jazda na rowerach jest tylko dozwolona na jezdni prawą stroną.

§ 33.

Pozostawianie pojazdów wszelkiego rodzaju na chodnikach, trawnikach, oraz opieranie rowerów o drzewa przydrożne jest niedozwolone. Zabrania się również uszkadzania drzew przez zwierzęta pociągowe.

§ 34.

Doniczki kwiatowe, pudełka i deski na balkonach i oknach należy tak umieszczać aby nie mogły spaść i aby woda z nich nie ściekała na ulicę i nie narażała przechodniów na przykrości.

§ 35.

Flagowanie budynków należy tak urządzić aby nie zagrażało przewodom elektrycznym lub telegraficznym.

§ 36.

1. Budynki, bramy, ogrody, podwórza do których wchodzi się z ulicy winne być codziennie o godz. 22 na klucz zamykane.
2. Właściciele nieruchomości są zobowiązani wszelkie sienie, schody, w budynkach, w których mieszczą się mieszkania lub warsztaty, oświetlać silnym światłem od zmroku do czasu zamknięcia bramy.
3. Właściciele lokali publicznych zobowiązani są umieścić nad wejściem do lokali latarnie elektryczne i oświetlić je z nastaniem zmroku, również podczas wieczorów księżycowych. Wyżej wymienieni właściciele zobowiązani są również oświetlać wystarczająco ustępy przeznaczone do użytku publicznego od nastania zmroku tak długo, dopóki goście znajdują się w lokalu.

§ 37.

Zabrania się:

1. Zanieczyszczania ulic, trawników, skwerów, fontan, stawów, sadzawek, dróg, placów publicznych, mostów, wszelkich przejść dostępnych dla ruchu publicznego, ścieków, kanałów, placów niezabudowanych przez wyrzucanie śmieci, papieru, niedopałków papierosów itp. przedmiotów, plucie, załatwianie potrzeb fizjologicznych itp.
2. Zanieczyszczanie miejsc służących do ogólnego użytku ludności wzgl. do wspólnego użytku najemców śmieciami, pomyjami, plwocinami i wydzielinami, stawiania w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami, zanieczyszczania podłóg, ścian, siedzeń w ustępach ogólnych, wymiatanie na ulice śmieci, zmiotków, ze sklepów, balkonów i parapetów okiennych jak również

wyrzucanie lub wylewanie odpadków, nieczystości oraz wody z okien i balkonów.
3. Składania i wyrzucanie śmieci poza zbiornikiem.
4. Wypełnianie wozów od śmieci powyżej odachowania.
5. Wylewanie pomyj i zużytej wody bezpośrednio na ulicę.
6. Składanie wywożonych nieczystości z dołów kloaczych w pobliżu zabudowań mieszkalnych lub miejsc uczęszczanych przez publiczność.
7. Wykładania lub wywieszania, trzepania pościeli i odzieży na balkonach lub w oknach zewnętrznych.
8. Wystawiania lub wywieszania towarów wszelkiego rodzaju przed sklepami handlowymi.
9. Wywieszania bielizny w oknach, balkonach i na podwórzach widocznych z ulic.

§ 38.

1. Winni przekroczenia niniejszych przepisów podlegają karze aresztu do 3 miesięcy i grzywnie do 3.000,— zł lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi kara surowsza.
2. Do orzekania w tych sprawach powołana jest powiatowa władza administracji ogólnej w Śremie.

§ 39.

Niezależnie od odpowiedzialności karnej, o ile zarządzenie Zarządu Miejskiego co do usunięcia śniegu, zabezpieczenia przed gołoledzią, usuwania odpadków z nieruchomości jak również co do czyszczenia dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i wodę zużytą, nie zostanie wykonane w ciągu 3 dni, wywiezienie i czyszczenie dokonane będzie przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

§ 40.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie po zatwierdzeniu ich przez władzę nadzorczą z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

§ 41.

Niniejsze przepisy winne od dnia wejścia w życie znajdować się u właściciela każdej nieruchomości mieszkalnej.

§§ 1, 5, 7, 19, 20, 22, 23, 30, 32 i 39 przepisów niniejszych winni właściciele nieruchomości wywiesić w bramie wzgl. sieni nieruchomości w miejscu widocznym i dostępnym dla każdego lokatora.

Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej:
(—) Mgr Jan Horowski.

Burmistrz miasta Śremu:
(—) Łuszczewski.

*

Odpis

Prezydium
Powiatowej Rady Narodowej
w Śremie
Nr P. R. N. 26/39/47
Miasto Śrem — przepisy sanitarno-porządkowe — zatwierdzenie.

Do
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej
w Śremie.

Na podstawie art. 5 § 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) i art. 43 ustęp 1 pkt „h" ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego z dnia 23 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) z uwagi na rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o otrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwałą Nr 219 z dnia 20 czerwca 1947 r. na podstawie opinii Starostwa Powiatowego z dnia 6 maja 1947 r. L. dz. Z. 5/6/47 i z dnia 18 czerwca 1947 r. Nr S. P. 14/5/47 zatwierdziło uchwałę Miejskiej Rady Narodowej z dnia 27 marca 1947 r. i ustalone w tej uchwale miejscowe przepisy sanitarno-porządkowe w mieście Śremie z tym, że przepisy te wchodzą w życie z chwilą ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Przewodniczący:
(—) Romuald Ganowicz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

KOMUNIKAT URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 sierpnia 1947 r.

dot. przeniesienia Wydziału Zdrowia.

Z dniem 15. 8. 47 Wydział Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego został przeniesiony z placu Kolegiackiego na Wolnicę nr 2.

Interesentów przyjmuje się z wyjątkiem sobót od godziny 10—13-tej.

Za Wojewodę:
(—) Dr J. Ceptowski,
w z.
Naczelnika Wydziału Zdrowia.

KOMUNIKAT DYREKCJI CEŁ W POZNANIU

z dnia 8 sierpnia 1947 r.

dot. utworzenia Urzędu Celnego w Gryfinie.

Dyrekcja Ceł w Poznaniu zawiadamia, że na podstawie zarządzenia Ministra Skarbu z dnia

25 lipca 1947 r. został utworzony w tut. okręgu administracyjnym Urząd Celny w Gryfinie (woj. szczecińskie) z uprawnieniami I klasy.

Za Dyrektora Ceł:
(—) Dr Wcisło.
Naczelnik Wydziału.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POWIATOWEGO W TURKU

z dnia 16 sierpnia 1947 r.

w sprawie statutu o pobieraniu specjalnych dopłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

Na podstawie art. 16 dekretu o finansach komunalnych z dnia 20 marca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) i § 18 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 20. 4. 1939 r. wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Komunikacji o specjalnych dopłatach drogowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 253) i art. 48 pkt 3 dekretu o podatkach komunalnych z dnia 20. 3. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) i na zasadzie uchwały Nr 5 Powiatowej Rady Narodowej z dnia 10. 1. 1947 r., wprowadza się na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu tureckiego, specjalne dopłaty za nadmierne zużywanie dróg powiatowych i w przyszłości za takie uznanych.

Obecnie do takich dróg zakwalifikowano:

1. Noski—Psary
2. Dąbrowa—Opatówek
3. Turek—Rychwał
4. Albertów—Zbiersk
5. Czorków—Uniejów
6. Turek—Genowefa
7. Rożniatów—Wilczkowice.

§ 1.

Do uiszczenia opłat w myśl § 17 rozporządzenia z dnia 20. 4. 1939 r. zobowiązane są wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, jak kopalnie, tartaki, młyny, cukrownie, huty, gorzelnie, cegielnie, klinkiernie, kamieniołomy, wyręby lasów, skupy i wymiany zboża na mąkę, budowlane itp. o ile przewozy dokonywane trakcją konną przez te przedsiębiorstwa lub zakłady, bądź też przez osoby trzecie z racji istnienia tych przedsiębiorstw lub zakładów, przekraczają rocznie 500 tonokm. netto, tj. bez uwzględnienia ciężarów środków przewozowych.

§ 2.

Wydatki spowodowane dla Zarządu Drogowego przez nadmierne zużycie dróg powiatowych, będą przekazywane w całości przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe nadmiernie zużywające drogi.

Koszty spowodowane nadmiernym zużyciem poszczególnych dróg, zostaną ustalone przez porównanie przeciętnych kosztów utrzymania powiatowych dróg tegoż typu w powiecie tureckim z kosztami utrzymania drogi ulegającej nadmiernemu zużyciu. Rónica tych kosztów wyrazi koszta spowodowane nadmiernym zużyciem drogi. Koszty te zostaną rozdzielone na wszystkie osoby nadmiernie zużywające daną drogę i to proporcjonalnie do ilości przewozów wyrażonych w tonokilometrach.

§ 3.

Wymiaru dopłat dokonuje Wydział Powiatowy na podstawie deklaracji złożonych przez przedsiębiorstwa wymienione w § 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu. W m-cu grudniu każdego roku wysyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 formularze deklaracji wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

§ 4.

Celem ustalania podstaw wymiaru dopłat, władze wymiarowe mają prawo:

a) zarządzać od osób prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek oznaczone w § 1 lub ich zastępców prawnych lub ich administratorów, od świadków i znawców odpowiedzi na określone pytania, w razie zaś wątpliwości co do udzielonych odpowiedzi żądać od przedsiębiorstw ich zastępców lub administratorów przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów;

b) zwracać się do zarządów innych związków komunalnych, jako też do władz państwowych o podanie podstaw opodatkowania ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych. O dokonanym wymiarze władza wymiarowa zawiadamia podatników osobnym pismem (zawiadomienie o wymiarze). Zawiadomienie o wymiarze powinno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia, winno ono zawierać oznaczenie wymierzonej kwoty, przytoczenia podstaw wymiaru i sposobu ich ustalania oraz wezwanie do uiszczenia opłaty w terminach oznaczonych.

§ 5.

Środki odwoławcze i sposób wnoszenia ich wynika z postanowień art. 2 ust. 2 dekretu o podatkach komunalnych z 20 marca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) w związku z art. 141 do 145 dekretu z dnia 16. 5. 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 6.

Wymierzoną dopłatę uiszcza się w dwóch równych ratach płatnych w dniu 1 kwietnia i 1 października 1947 r.

§ 7.

Nieuiszczone w przepisanym terminie dopłaty ściągnięte będą w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę w myśl art. 38 de-

kretu z dnia 16. 5. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8.

Dopłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie ulegają zaliczeniu, ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu ani na komunalne dodatki do państwowych wyżej podanych podatków.

§ 9.

Wymierzona specjalna dopłata może być zastąpiona przez ryczałt umówiony między władzą wymiarową, a podatnikiem. Ewentualna zniżka dopłaty nie może powodować zwiększenia obciążenia dla innych podatników.

§ 10.

Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1947 r. i winien być ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Statut niniejszy zatwierdzony został przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w dniu 12. 6. 1947 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
(—) T. Kruszyński, Starosta.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W SZAMOCINIE

z dnia 1 sierpnia 1947 r.

w sprawie „taryfy opłat szpitalnych".

Podaję do publicznej wiadomości taryfę opłat dziennych za leczenie i utrzymanie chorych w Publicznym Szpitalu Miejskim w Szamocinie, uchwaloną przez Radę Narodową w dniu 10 lipca 1947 r.

Opłaty dzienne wynoszą:

1. Na wszystkich oddziałach klasy II. 300,— zł
2. Na wszystkich oddziałach klasy III. 250,— zł
3. Opłaty za leczenie ubogich w kl. III. 200,— zł

Opłaty dzienne nie obejmują kosztów przewozu chorych do i ze szpitala, oraz pomocniczych przyrządów leczniczych (okulary, protezy i t. p.).

Taryfa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1947 r.

Burmistrz:
w z.
(—) Stryszyk,
Wiceburmistrz.

OGŁOSZENIE WYDZIAŁU POW. W NOWYM TOMYŚLU

z dnia 19 sierpnia 1947 r.

w sprawie taryfy opłat szpitalnych.

Na podstawie uchwały Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Tomyślu z dnia 30 czerwca 1947 r. podaję do publicznej wiadomości taryfę opłat szpitalnych w Szpitalu Powiatowym w Nowym Tomyślu.

1. na oddziale wewnętrznym:
   klasa III . . . . 220,— zł
   klasa II . . . . 350,— zł
   klasa I . . . . 500,— zł
2. na oddziale chirurg. i położniczo-ginekolog.
   klasa III . . . . 250,— zł
   klasa II . . . . 350,— zł
   klasa I . . . . 500,— zł
3. na oddziale zakaźnym:
   . . . . 220,— zł

Dla związków komunalnych naszego powiatu 10% upustu.

Starosta Powiatowy:
(—) T. Nowierski.

CENNIK

Centrali Materiałów Budowlanych — Wojewódzki Oddział w Poznaniu

na dzień 1 sierpnia 1947 r.

Nazwa towaru	Jedn.	Cena	Uwagi
Cena orientacyjna, gdyż obowiązują ceny z dnia wysyłki.			
Wagonowo			
Papa dachowa Nr 100	1 rolka	357,— do 382,— zł	franco stacja odbiorcza
Papa dachowa Nr 150	1 rolka	312,— „ 334,— „	franco stacja odbiorcza
Cement	1 tona	2.845,— „	franco stacja odbiorcza
Wapno palone	1 tona	1.750,— „	franco stacja odbiorcza
Wapno hydratyzowane	1 tona	2.520,— „	franco stacja odbiorcza
Wapno hydrauliczne	1 tona	2.520,— „	franco stacja odbiorcza
Blacha cynkowa	1 kg	44,— „	loco zakł. wytw.
Dźwigary NP 16	1 kg	9,— „	loco zakł. wytw.
Szkło 2 mm	1 m^2	290,— „	franco stacja odbiorcza
Stolarka od 19—29 mm	1 m^3	7.450,— „	loco stacja załadowania

Nazwa towaru	Jedn.	Cena	Uwagi
Z naszego magazynu w Poznaniu			
Papa dachowa Nr 100	1 rolka	460,— zł	Instytucje Państw. minus 10% rabatu
Papa dachowa Nr 150	1 rolka	400,— „	
Cement	50 kg	187,— „	
Wapno hydratyzowane	50 kg	168,— „	
Wapno hydrauliczne	50 kg	168,— „	
Blacha cynkowa	1 kg	45,70 do 51,04 „	
Dźwigary NP 16	1 kg	10,— do 11,— „	
Szkło 2 mm	1 m^2	345,— „	Instytucje Państw. minus 10% rabatu
Stolarka od 19—29 mm	1 m^3	8.500,— „	

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 3470, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Jan Gorecki, Poznań, ul. Małeckiego 5.

Zagubiono legitymację służbową Nr 428, wyst. przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Irena Kaźmierczak, Leszno, Plac Kościuszki nr 1.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 291, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Miklas Marek, Poznań, ul. Wawrzyniaka 19.

Unieważniam zgubione zezwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 6705, na nazwisko Rajmund Gąsiorowski.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego marki Wanderer, Nr silnika 102550, Nr podwozia 106550, Nr rejestr. H-55459, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Marian Chwałczyński, Poznań, Daszyńskiego 149.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 72, kat. N., wyst. przez Zarząd Miejski miasta Miejska Górka, na nazwisko Wojtaszek Teodor (egz. dow. wyst. Fabian Malak, Miejska Górka, pow. Rawicz, ul. Dąbrowskiego nr 1.

Zagubiono 15. 3. 47 kartę rejestr., wydaną przez R. K. U. Konin, na nazwisko Czesław Krawczyk, zamieszkały w Gradach, gm. Sempolno, pow. Koło.

Zagubiono dowód rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. Poznań-Powiat, oraz dowód zameldowania, wyst. przez Zarząd Gminy Nekla, na nazwisko Królak Eligiusz, Gułtowy, pow. Środa.

Zagubiono dowód osobisty, wyst. przez okupanta, tymczasowy dowód tożsamości konia, kartę rowerową i kwity podatkowe, wyst. przez Zarząd Gminy Niewiesz, na nazwisko Owczarek Bronisław, Sędowo, gm. Niewiesz, pow. Turek.

Zagubiono dwa dowody tożsamości koni, wyst. przez Zarząd Gminy w Dobrzycy, na nazw. Jakub Kuś, Polskie Olendry, pow. Krotoszyn.

Zagubiono kartę rejestr., wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy, na motocykl Nr K. 5492, na nazwisko Hałas Teodor, Wieleń, Rynek 13.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 9686, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Kwiatkowski Tadeusz, Zajezierze, pow. Września.

Zagubiono dowód osobisty, wyst. dnia 13. 3. 1947 r., K. 60, przez Zarząd Miejski w Ostrzeszowie, na nazw. Kowalska Józefa, ur. dnia 27. 1. 1922, zam. w Ostrzeszowie, ul. Kolejowa Nr 47.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 15652, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Mgr Burczycki Karol, Poznań, ul. Rzepeckiego 58.

Zagubiono dowód rejestracji wojskowej, wyst. przez R. K. U. w Koninie, na nazw. Wojciech Bąkowski, zam. w Augustynowie, gm. Chełmno, pow. Koło, poczta Dąbie n/Nerem.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr 90, wyst. przez Zarząd Miejski w Ślesinie, na nazwisko Dorywalski Józef, Ślesin, pow. Konin.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu ciężarowego marki „Saurer", Nr rejestracyjny C. 57-774, Nr silnika F. D. V. 120, Nr podwozia 4 B. 408, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy w Poznaniu, dla Związku Eksporterów Ziemniaków w Poznaniu, ul. Mickiewicza 37.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 3029, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Bosacki Stanisław, Września, ul. Gen. Grudzielskiego 2.

Zagubiono dekret o wymiarze renty inwalidzkiej, wyst. przez Izbę Skarbową w Poznaniu, na nazw. Walenty Jóźwiak, Poznań, ul. Wawrzyńca Nr 49.

Zagubiono legitymację kolejową Nr 91152, wyst. przez Dyrekcję Kolejową Poznań, na nazwisko Rosiejka Antoni, zam. Poznań, ul. Pamiątkowa 1, m. 37.

Zagubiono legitymację na zniżkę kolejową Nr 161, wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazw. Aniela Litwińska, Poznań, Półwiejska 21, m. 11.

Skradziono legitymację służbową Nr 2633, wydaną przez Dyr. Lasów Państwowych w Poznaniu, na nazwisko Kubacki Michał, zam. Nadleśnictwo Wieleń-Północ, pow. Piła.

Zagubiono książeczkę wojskową, wyst. przez R. K. U. Konin, na nazwisko Wodnicki Kazimierz, wieś Złota, gm. Drzewce, pow. Koło.

Skradziono tymczasowe zaświadczenie tożsamości Nr 193, wyst. przez Zarząd Gminy Budzyń, legitymację

tymczasową Nr 1158 1240 Ubezpieczalni Społecznej Obornikí, legitymację członkowską Związku Zawod. Pracown. Samorządu Terytorialnego i Użyteczności Publ. Okr. Poznański, na nazwisko Michowicz Ludwika, zam. Budzyń, pow. Chodzież.

Zagubiono tymczasowe dowody tożsamości koni, wyst. przez Zarząd Gminny w Czerminie, pow. Jarocin. Numery dowodu: 1) 5796/N. Opis konia: klacz kasztanka łysa siw. nakrapiana, ur. 1930. Dowód wyst. dnia 22. 12. 1946 r. 2) Nr dowod. 6631/N. wyst. dnia 6. 3. 1946 r. Opis konia: klacz skarogniada bez oznak, Nr 1935, na nazwisko Olejnik Józef, Wilczyn, gm. Czermin.

Skradziono legitymację służbową Nr 2744, wyst. przez Urząd Wojewódzki Poznański, na nazwisko Sławomir Iwiński i syn Konrad, zam. Poznań, ul. Jarochowskiego 8, m. 7.

Zagubiono zaświadczenie rejestacji wojskowej, wydane przez R. K. U. Konin, na nazwisko Gajda Edward, syn Stanisława i Stanisławy, ur. 1. 8. 1919 r., zamieszk. we wsi Dorobna, gm. Czołowo, pow. Koło.

Zagubiono dnia 31. 7. 47. koncesje na wyszynk wódek Nr II 3268 N. M. 494/46, na nazwisko Tadeusz Graczykowski, Jeziorsko, pow. Turek.

Zagubiono kartę rzemieślniczą Nr rej. 32/51, wyst. przez Starostwo Powiat. w Kościanie, na prowadzenie warsztatu siodlarsko-tapicerskiego w Kościanie, na nazw. Kasperski Teofil, urodz. 4. 4. 1905, zam. w Wschowie, ul. Jagiellońska 43.

Skradziono dwie legitymacje służbowe Nr 79 i 79a, wyst. przez Dyrekcję Ceł Poznań na nazwisko Michalak Jozef i Pelagia.

Zagubiono legitymację służbową Nr I 1644, wyst. przez Regionalną Dyrekcję Planowania Przestrzennego w Poznaniu, na nazwisko Kowalska Anna, Poznań, ul. Wyspiańskiego 14, m. 18.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 4569, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Sierpowski Franciszek, Ostrów Wlkp., Armii Czerwonej 16.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 8810, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Lewandowski Szczepan, Wolsztyn, ul. Lipowa 9.

Zagubiono kartę rejest. Nr E. 55382 ciągnika marki „Doetz", wyst. przez Okr. Urząd Somochod. w Poznaniu, na nazwisko Nowicki Edward, Poznań, ul. Winklera 21.

Zagubiono kartę rejest. Nr L 4601 na motocykl, wyst. przez Urząd Wojew. Pozn. Wydział Motoryzacji, dnia 30. 7. 1947 r., na nazwisko Kubiak Aleksander, Zarzewo, pow. Konin, poczta Rzgów.

Zagubiono kartę ewidencyjną na samochód marki „Opel-kapitan" Nr silnika 3915580, Nr podwozia 3915600, Nr rejestr. B 58062, wyst. przez Okr. Urząd Somochod. w Poznaniu, na nazwisko Wilczyński Józef, Kalisz, ul. Mostowa 2.

Zagubiono kartę ewidencyjną na motocykl „Cundapp" Nr 55802, wyst. przez Okr. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Płuciński Mieczysław, Poznań, ul. Dąbrowskiego 52, m. 4.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 958 wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Hałupczak Ryszard, Poznań, ul. Mickiewicza Nr 11, m. 3.

Zagubiono legitymację Nr 319a, wyst. przez Izbę Skarbową w Poznaniu, na nazwisko Stolzmann Marta, żona kierownika działu egzek. w Urzędzie Skarbowym w Kościanie.

Zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego marki B. M. W. Nr rejest. B. 59-920, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu dla Państw. Nieruchomości Ziemskich, Centrala Poznań.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr 19772, wyst. przez Okr. Urząd Samochod. w Poznaniu, na nazwisko Stanisław Matuszek, Kotlin, pow. Jarocin.

Skradziono dowód osobisty, wyst. przez Zarząd Miejski w Kępnie, książkę wojskową, wyst. przez Baon Obrony Narodowej w Ostrzeszowie, oraz pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wyst. przez Starostwo Powiat. w Sycowie, na nazwisko Paweł Kucz, Kępno, ul. Armii Czerwonej 67.

Skradziono kartę rejestracji wojskowej, wydaną przez R. K. U. Konin Nr 3288, dyplom czeladniczy, wyst. przez Cech Ślusarski we Wrześni, na nazwisko Matuszewski Maksymilian, zam. w Modlibogowicach, gm. Dąbroszyn, pow. Konin.

Zagubiono legitymację członkowską Nr 21373, wyst. przez Związek Inwalidów Wojennych R. P. w Poznaniu, na nazwisko Stanisława Świnkowa, Poznań, Źródlana 9, m. 3.

Zagubiono zaświadczenie rejestracji wojskowej, wydane przez R. K. U. Konin, na nazwisko Siwiński Tadeusz, zamieszkały Marszewo, gm. Wilczogóra, pow. Konin.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych nr 9823 wyst. przez Okr. Urząd Sam. w Poznaniu, na nazw. Marian Krok Adamski, Rzepin, ul. Poznańska 26.

Zagubiono dowód tożsamości konia nr 113/47 wyst. przez Zarząd Miejski w Rzepinie na nazw. Antulski Antoni, Rzepin, ul. Rolna nr 24.

Zagubiono zaświadczenie tożsamości konia l. 2856/47. L. rej. 530/VI wyst. przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazw. Piotr Chróst, Poznań, Stolarska 2 m. 6.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

314

III. Zg. 41/47. Stanisława Dziurla w Czarnkowie, ul. Kościuszki 38, wniosła o uznanie jej męża Franciszka Dziurli, urodz. 11 stycznia 1892 r. w Dakowych-Mokrych, pow. Grodzisk, syn Andrzeja i Wiktorii małż. Dziurla, który miał swoje ostatnie miejsce zamieszkania w Czarnkowie i który jako str. posterunkowy Pol. Państw. wycofany został w głąb kraju, a w dniach 10—12 września 1939 r. w okolicach Siedlce-Brześć n/B. po nalocie niemieckim wszelki ślad po nim zaginął, za zmarłego.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie donieśli o tym Sądowi.

Czarnków, dnia 7 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

315

III. Zg. 43/47. Janina Daniszewska w Czarnkowie, ul. Tadeusza Kościuszki 76, wniosła o uznanie jej męża Władysława Daniszewskiego, urodz. dnia 12 kwietnia 1910 r. w Warszawie, jako syn Franciszka i Jadwigi z Młodeckich małż. Daniszewskich, który miał swoje ostatnie miejsce zamieszkania w Czarnkowie i w dniu 1 październiaka 1943 r. aresztowany został przez gestapo, następnie wywieziony do koncentracyjnego obozu Buchenwald skąd już nie wrócił, za zmarłego.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tutejszym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie donieśli o tym Sądowi.

Czarnków, dnia 7 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

316

III. Zg. 37/47. Halina Swiniarska w Międzychodzie, ul. Mickiewicza 2, wniosła o uznanie jej brata Zygmunta Swiniarskiego, urodz. 3 lutego 1915 r. w Strapieszynie, pow. Kalisz, syna Władysława i Marii z Celińskich małż. Swiniarskich, który miał swoje ostatnie miejsce zamieszkania w Śmieszkowie, pow. Czarnków, zmobilizowany został w 1939 r. i rzekomo poległ w dniu 16 września 1939 na polu Jeziorko pod Łowiczem, za zmarłego.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie donieśli o tym Sądowi.

Czarnków, dnia 7 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

317

III. Zg. 45/47. Teresa Wiśniewska w Mikołajewie, pow. Czarnków, wniosła o uznanie jej syna Feliksa Wiśniewskiego, syna Romana i Teresy z Jarków małż Wiśniewskich, urodz. 18 maja 1913 r. w Makołajewie, który miał swe ostatnie miejsce zamieszkania w Mikołajewie a w 1939 r. powołany został do wojska do 58 p. p. w Poznaniu i który zaginął w czasie działań wojennych, za zmarłego.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkich, którzy mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie donieśli o tym Sądowi.

Czarnków, dnia 8 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

318

II. Zg. 40/47. Władysława Błaszka z Nekli, pow. średzki, zgłosiła podanie o uznanie za zmarłego męża swego Jana Błaszki, robotnika zamieszkałego ostatnio w Nekli, urodz. 30. 12. 1907 z ojca Walentego i matki Katarzyny z d. Pietrasznik. Wymieniony został 24. 8. 1939 powołany do wojska do 17 p. a. L w Gnieźnie i zaginął dnia 18. 9. 1939 r. w walce z niemcami nad Bzurą.

Zaginionego Jana Błaszka wzywa się, aby najpóźniej w terminie trzech miesięcy od niniejszego ogłoszenia zgłosił się w podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Pobiedziska, dnia 24 lipca 1947 r. — Sąd Grodzki.

319

II. Zg. 42/47. Antonina Krzemkowska z Pobiedzisk, zgłosiła wniosek o uznanie za zmarłego męża swego Józefa Krzemkowskiego, robotnika, zamieszkałego ostatnio w Pobiedziskach, urodz. 27. 1. 1902 z ojca Jana i matki Agnieszki zd. Kurzyńska. Wymieniony został w roku 1940 wywieziony do Niemiec na prace i przebywał do grudnia 1944 w Bleznie, pow. skwierzyński i od tego czasu nie ma o nim żadnej wiadomości.

Zaginionego Józefa Krzemkowskiego wzywa się, aby najdalej w terminie czterech miesięcy zgłosił się w podpisanym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w powyższym terminie doniosły o nich Sądowi.

Pobiedziska, dnia 4 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

125

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych wpisano dnia 6 sierpnia 1947 r. na stronie 2876, że małżonkiwie Juja Stanisław, rolnik w Kamieńcu i Joanna z domu Nyk kontraktem notarialnym z dnia 21 październik. 1946 r. Nr Rep notariusza Ostrowicza w Śmiglu umówili ogólną wspólność majątkową w myśl dekretu z dnia 29. 5. 1946 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 31, poz. 196).

Śmigiel, dnia 6 sierpnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za III kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz 50,— zł.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1 w Poznaniu, Składowa 3 — 1648/47

K-32697